

ראובן אהרון הי"ד

לזכר ראובן
בן עובדיה הי"ד
שנפל במלוי תפקידו
ביום י"ד באלול תשכ"ט
28.8.1969
גדוד 62

ראובן אהרון הי"ד

... הנשא שופט הארץ

השב גמול על גאים

(תהלים צ"ד ב')

לזכר בנינו ראובן ז"ל

חלפו מספר חודשים מאז נלקחת מאתנו בחטף ודמותך ניצבת לנגד עינינו תדיר לא נוכל להעלות במלים את מעשיך הנפלאים, טוב לבך, וישרות דרכיך, שכן תקצר היריעה מהכיל. אהבת כל אדם כאשר הוא אדם, קיימת ברמ"ח איבריך מצות עשה של אהבת הבריות ומוכן היית בכל עת לבוא לעזרת הזולת גם כאשר הדבר דרש ממך מאמץ לא חסכת מזמנך ואף לא ממרצך לעזור ולהיטיב להוריך ולאחיותיך. תמיד אוזניך היו קשובות לרחשי לבם וצרתם, ועשית כל אשר לאל ידך להשרות בבית אווירה חמה ונעימה.

ומעל לכל התעלית כאשר התגייסת לשירות סדיר הוכחת כי אכן הנך בעל סגולות נעלות, חייל למופת אשר הלכת בראש כל משימה שהוטלה על יחידתך, בכל תקופת שירותך.

גם בשירות מילואים היית בין אלה שקיבלו על עצמם כל תפקיד, מתוך מסירות, הבנה ודאגה לעם ולמולדת את אשר הטילו עליך, עד אשר נפלת בידי מרצחים זדים.

ועל כן יגון שמך לעד תוך דאבון נפש וכסופי יגון, ונחמתנו תבוא כאשר יבוא השלום המיוחל ולא ישפך דם נקי בקרב עמך ישראל.

יהי זכרך ברוך.

תהי נשמתך צרורה בצרור החיים.

המשפחה השכולה

ראובן ז"ל

בבקעת הירדן
עמד הוא במשמר
ואחרי חבלנים רדף.
פגז לידו נפל
רסיס בליבו פגע
והוא אמר לחבריו
אני הלכתי
אתם תמשיכו.
חיוכו פסק
הוא נפל ולא קם.

אל תחשוש נא ראובן
שאותך נשכח
בוכים עליך ראובן
הדבר עוד רך
התנדבת לצה"ל
לפני הגיל שלך
ובמילואים בחריצות ובגבורה שרת
עד שיום אחד נפלת
ומידי שנה אנו
נתיחד עם זכרך.

מאבנר

ת.נ.צ.ב.ה.

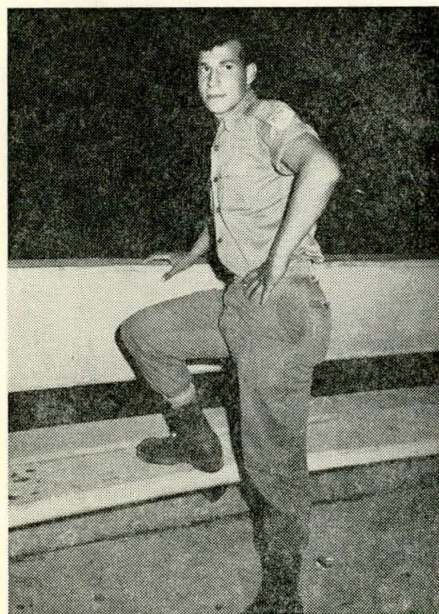
לזכר ראובן ז"ל

על במותיך ישראל חלל
הבן הצעיר ראובן נפל
חיוכו התמים על שפתיו.
בהליכותיו כה היה עניו.

כל ילדי השכונה הכירוהו
כל חבר בחברה כבדוהו
לכל אדם הוא ראשון לעזרה
בכל מקום ביגון ובשמחה.

הלב ממאן להאמין
כי נקטפת מעמנו ראובן
כל עת וכל שעה
דמותך בתוכנו במשפחה.

דודתו גורג'יה

לזכרו של אחי ראובן ז"ל

אהוב למקום ולבריות שנפל במרדף בבקעת הירדן

(קווים לדמותו)

בבואי להעלות על הגיר מספר מלים לדמותך חיל ורעדה תאחזיני, כי גדול כים שברי. בזכרי על ערש יצועי או ביושבי ליד הורי השכולים או בצאתי לרחוב, תמיד ניצבת לנגד עיני דמותך התמירה, ומחשבה נוגה עולה בכל עת בראשי.

האומנם לא אראה אותך עוד לעולם? שמא חולם אני? לא אדע, אולם זאת אדע כי עזב אותי אח ורע אשר לוה מעשי ודרכי למן היום הראשון שבקרתי בבית-ספר יסודי ועד היום שקבלתי את בשורת האיוב כי ראובן הלך למנוחות, ואותנו עזב לאנחות אכן רבים ונפלאים היו מעשיך תוך תקופת חיים קצרה שחיית בבית ומחוצה לו.

כבן להורים שידם השיגה אך בקושי רב לכלכל את בני הבית, נטלת עליך עול פרנס-סתם וכלכלתם של אחיך ואחיותיך הצעירים ממך. ודאגת להקל מעליהם את החיים בבית את אשר השתכרת בעמלן כפיים. לא חסכת למענך חלילה, בראש דאגותיך היו חיי המש-פחה בבית, הדאגה לשלום הוריך, קיימת מצוות כיבוד אב ואם ברמ"ח איבריך, והשתדלת להעניק להם מלוא האושר, ויותר מכל בנוכחותך בבית בשעות הפנאי השרתה על כולנו רוח חיים.

והיום אנו מחפשים בכל פינה את דמותך, ואין מלים בפינו לתאר את גודל האסון שירד עלינו.

אני תפילה לאל עליון שנחמתינו תבוא מן השמים, כי את הלחם הצר שאוכלים אנו היום בבית הוא רווי עם דמעות, ומי שאמר לעולמו די יאמר לצרותינו די. ונזכה כולנו יחד עם כל ישראל לתשועת עולמים ולגאולה שלימה.

תהא נשמתך צרורה בצרור החיים

אחיך שלום

לזכר אחינו ראובן ז"ל

חיל ורעדה אוחזת אותנו בהעלותינו שמך על דל שפתינו, מאחר והיית הרוח החיה במשפחתך, ורַע ואהוב לחבריך, אהוב למקום ולבריות היית, בנועם הליכותיך רכשת ליבנו ולב זרים כאחד, כל משאלת נפשך היתה לראות את הוריך בשמחתם, ואולם הגורל הפך את שמחתנו ליגון, לבכי ולמספד כאשר אין אתה אתנו, רבות קיוונו כי היית משוש תקותינו ומחמד לבנו, טרם השלמנו עם מר גורלנו ועוד יחלוף זמן רב. ממאנים אנו להאמין כי ראובן אינו אתנו עוד. זכרך ישאר בלבנו תמיד ומעשיך הטובים ילוו דרכנו כל הימים.

האחים והאחיות

לזכר ראובן ז"ל

ראובן אהרון שנפל בקרב ביום י"ד באלול תשכ"ט (28.8.69) שירת בגדוד 62 היה משכמו ומעלה. הוא היה אהוב על כל החברים השכנים והקרובים, עלה ארצה ביחד עם כל המשפחה מעירק בגיל רך מאוד היה אז בגיל 4. את לימודיו היסודיים סיים בבית ספר "גאולים ג'" בשכונת בקעה. היה ילד זריז וחרוץ, חבריו העריכוהו ואהבוהו. ביתנו היה יום יום מלא תלמידים שלמדו בכיתתו ואהבו לבלות בשעות הפנאי איתו ביחד. וכשסיים את לימודיו, לא היתה להוריו האפשרות לתת לו להמשיך ללמוד, הוא רצה מאוד להמשיך ללמוד אך לא היתה לו הברירה אלא להירשם ללשכת העבודה של הנוער העובד ומשם נשלח לעבודה כאינסטלטור-חניך, הוא עבד בחריצות רבה והיה אהוב מאוד על מנהליו. כמה פעמים נפצע בעבודתו זו, ולא גילה זאת להורים, שיצטערו על כך וימנעו אותו מלעבוד, מעולם לא נראה עליו יאוש. בהיותו בן 16 שלחו לו צו גיוס, מוקדם בגילו להתגייס, אך לא היתה ברירה, כי אבא לא ידע את גילם של כל הילדים כשעלינו ארצה, וגם לא היה לנו תעודות לידה, לכן כל ילד במשפחה שנולד בחוץ לארץ נרשם בתעודת זהות שנתיים יותר מגילו, ושנתיים לפני הזמן התגייס לצבא, בהתנדבות לחטיבת "גולני" והיה אהוב על כל חבריו ומפקדיו. את החופשה הקצרה שהיה מקבל, ניצל לעבודה ובשכר שקיבל קנה מתנות לילדים הקטנים שהיו בבית.

בסיימו את השירות הסדיר, קיבל תעודת הצטיינות והמלצה ממפקדו, בכדי להתקבל לעבודה כל שהיא. ראובן שאף מאד ללמוד, הוא לא ראה את עתידו בעבודת האינסטלציה, לכן עבד ביום ובערב למד. שרת בנאמנות רבה והשתתף בהרבה קרבות אשר הצליח בהם וחזר בשלום הביתה. במלחמת ששת הימים כשנקרא למילואים גילה יוזמה למעלה ממה שצריך וכך היה בשאר חודשי המילואים ששירת. ראובן שהיה בחור גבוה מאוד ועניו בהליכותיו, בלט בין עשרות אנשים, אהב לצאת עם חברים ולהשתתף בכל מיני מסיבות. את כספו מהעבודה השקיע חלק לבית וחלק ללימודים, וכשסיים את לימודיו עבר כמה מבחנים והצליח, וכשסיים את לימודיו ומבחניו קיבל משרה במכס, ושם אהבוהו מאוד מנהלו וחבריו לעבודה ומטעם העבודה שלחוהו למבחן לקביעת דרגתו בעבודה, משך שלושה חודשי עבודה הוא קיבל את הקביעות, והנה קיבל צו קריאה לשירות מילואים – כשהוא קיבלה בשמחה רבה, ומילא את תפקידו בנאמנות.

הבשורה הרעה שקיבלנו היה יום חמישי בצהרי יום 28.8.69 אשר באותה משימה ברדיפת אחר חולית חבלנים ומשם לא חזר זה היה ליד גשר דמיה אשר בבקעת הירדן.

כך היה ראובן זכרונו לברכה.

יהי זכרו שמור בצרור החיים

מאחותך חביבה

ראובן ז"ל

א.

ראובן זוכרים אנו אותך
הרי ראובן, לא שכחנוך.
בעמך עמנו על שפת הים
ניצב היית עמנו גאה ורם.

ב.

כל דאגה בבת-יד דחית
להשאיר את הדאגות לעתיד רצית
ועת שחית עמנו ושקשקנו בין גלים
מחייך היית וצולל למעמקים.

ג.

מעולם לא היה בלבך מורא
לא ממצולות ומעמקים ולא מחשכה.
עמנו צחקת ועלות
עמנו רקודי עם רקדת

ד.

ועת תשורות חילקת, על ימין ושמאל
אמרת אין דבר, זה עולה לי בזול
חבר אמיתי היית לנו
דמותך לא תשכח מעמנו.

ה.

עד אשר יצאת לשרת המולדת
יצאת לפנינו כי כמהת ללכת
החלטת את הקרקע להכשיר עבורינו
ויצאת ככל החברה לצבא עמנו.

ו.

עד קיפד הגורל חייך
אף כי אין עוול בכפיך.
דמותך את דרכינו לחיים תאיר
כי קראנו גרעינינו על שמך: ראובן.

המשפחה

לזכר ראובן

הצבי ישראל
על במותיך חלל
איך נפלו גבורים
אל תגידו בבקעה
ואל תבשרו בגשר דמיה
פן ישמחו חיילי הלגיון
פן יעלזו חיילי חוסיין
וחרב ראובן וחרבריו לא תשוב ריקם
מגשרים קלו
מאריות גברו

אחותך אמירה

ראינו אותך בחלום
אך זה לא חלום.
וכך היה הגורל
בחולות חבלנים רדף
נזק לעצמו גרם.
אז היה במילואים.
הראשון הוא במרדפים
רסיס בו פגע
וממנו לא קם.
גדם הקול וכאב בליבנו נשאר.

מאחיך שלום

ראובן איננו

אחינו ראובן,
הדי חיוכך הבולט וקולך הנשמע ממרחקים.
נמצאים עדיין בתוכנו.
ירח ימים חלפו מאז נפלת
ואנו כמוכי תמהון והלם.
לא בשלים עם מותך הטרגי,
נקטפת בדמי ימיך
והנך בחור בן 23 אביבים.
לעד לא נשכחך
אתה בלב כולנו תמיד.

המבכים אותך מרה
משפחתך אהרון

אמא מספרת

בני הנני צופיה
ועל קברך עומדת דומיה
האם זה נכון
שאלינו לא תחזור
את עבודת ביתנו אין מי ינהל
ואת אחיך אין מי ילמד.

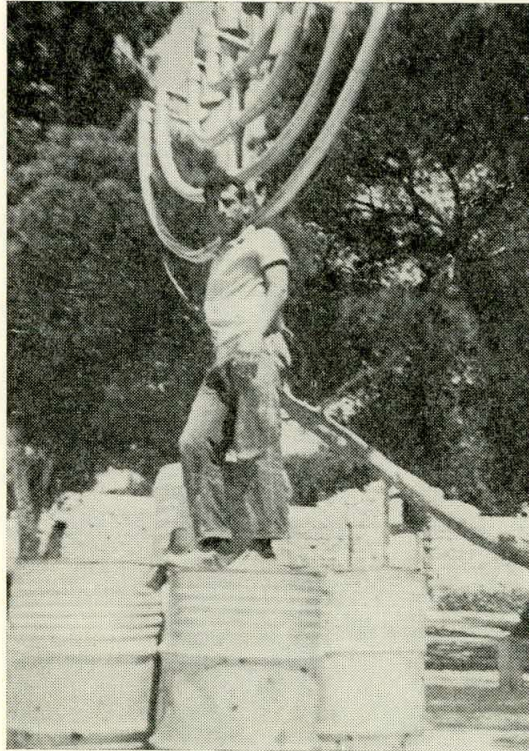
וכך יצאתי מביתי
וליי אמרת אל תדאגו
כי הנני מועסק במטבח
ובעוד שבוע אשחרר
וזה היה הסוף הנמהר
אל ביתי יותר לא חזר
על מולדתו הוא שמר
ואת דמו לעמו נתן
לעולמים הלכת
ואותי בשחורים עטפת.

אחותך עופרה מספרת

אחי לאן הלכת
ואת מתנתי שלחת,
אין מי ינחם
אין מי יעודד
זכרונות רבים השארת לי
אחרי שהלכת ועזבתני
לא שווה שום דבר בשבילי.

מאחותך אילנה

אחי האם זה נכון
שאלינו יותר לא תחזור?
היה היה בחור
ומיהו הבחור
בחור יפה תואר
שחבריו אותו אוהבים
הם אותנו מצפים
ואלינו עוד נוהרים.

מולדת

מולדת מולדת יקרה

עד מתי ?

עד מתי ישפך דם בנינו

היקרים והחמודים ?

קול נשמע בבקעת הירדן.

ככי נהי חיילים ואחים

על מי מבכים ובוכים

על היפה בבחורים

הידעת מולדת יפה ונפלאה

מי למענך קרבן בזו השעה ?

בחורים יפים תמירים וחזקים

שלך כה נשבעו אמונים

לשמור בכל נפשם עליך יפה

מולדת קסומה ואהובה.

הרחק מן הבית שם בבקעה

מצא את מותו אחי הנעלה.

לזכר אחי ראובן

א. נדם הקול והצליל

אינך עוד איתנו ראובן

פסק הצחוק הלבבי

האמנם נקטפת יקירי ?

ב. הלא תמול שלשום היית עמנו.

צחקת ושרת עם כולנו.

רקדת שמחת ועלזת

על צרה כזאת לא חשבת.

ג. דמותך ראובן איתנו

בכל עת ובכל שעה

לא נשכח אותך לעולמים

הגדולים והקטנים.

לזכר רב"ט ראובן אהרון ז"ל

בחור גבוה כארו יפה התואר

אשר עיניך כזהר האירו

נודעת בין חבריך בטוהר מידותיך

כומתך האדומה וברום קומתך

לפתע הכל נגמר ולנו רק

תל-עפר, גלמודים נותרנו

עם זכרונות ושברון לב.

הלב נצבט, עמוק הכאב

נדם היקום אשר אותך סובב

אותך לעד נזכור.

לזכרו של רב"ט ראובן אהרון

היה בחור וראו

איננו עוד

קודם זמנו נפל

הבחור הזה

ושורת חייו באמצע נפסקה

אכן, קודם זמנך הלכת מאיתנו,

ואותנו השארת אבלים

וחפויי ראש.

קדרות נוראה הרגשת שכלות

כאילו חלק מתוכנו הלך ולא ישוב עוד.

אח טוב היית לנו תמיד

אח שידע תמיד לתת ולתמוך

את כל הסובבים אותך.

כי היית מוכן לשמוע להבין

לתמוך ולתת

אהבת את החיים

לכל מקום שאליו הגעת

הבאת עמך שמחת חיים

אכן נלקחת מאתנו בטרם עת

והנך בחור בן 24 אביבים

וקשה לתאר את גודל הכאב.

מאחיך יהודה

לאן הלכת?
וחלל ריק בליבי השארת?
תרגילים לחזרות נתתני.
ולמסיבות אתך לקחתני.
עכשיו שהלכת
פצע בליבי השארת.

מאחותך כרמלה

אחי יקירי
אחי מחמדי
על עמך גלחת
אחרי חבלנים רדפת
ובשנות חייך הקצרים גפלת
זכרונות רבים השארת
ולעולמים לא אשכחך.

לזכרך ראובן

שלושים יום חלפו מאז פטירתך. בתקופה זאת עלתה דמותך לנגד עינינו. פעמים רבות
ובכל פעם בזקפת מעלה נוספת לזכותך. הן במצוות שבין אדם למקום והן במצוות שבין
אדם לחבריו.
לא נוכל להעלות ולהזכיר את מעשיך ותכונותיך הטובים כולם משום שרובם נעשו
יום ביומו.

מעשים ומצוות שבין אדם לחברו קיים ראובן ז"ל באהבה ומתוך רצון כן לעזור
לחבריו וכן לתמוך בבני משפחתו ובידידיו וצעירים ממנו. היה הוא הראשון תמיד לקדם
פני רעיו בברכת שלום, בלווית טפיחה נאמנה על השכם, לחיצת יד וחיוך לבכי.
ראובן ז"ל ששירת בתור רב"ט בצבא היה חייל למופת והיה מסור מאוד בקרב חבריו
לנשק, והן בחיים אזרחיים.

את תקופת שירותך בצה"ל עשית בנאמנות ובגבורה. וכשסיימת את שירותך בשירות-
פעיל, הלכת ראשון למילואים אך לא חשבת שבשירות מילואים לא תשוב הביתה. בעומדינו
לפני קברך היום, אנו מבקשים סליחה ומחילה אם פגענו כך במזיד או בשגגה, היה נא מליץ
טוב לחבריך ולמשפחה ולכל בני ישראל.
זכרך יהיה שמור עמנו לעד.

תהי נפשך צרורה בצרור החיים, אמן.

המשפחה המתאבלת

הידיעה המסחררת

- א. הדבר התקבל,
באופן פתעי,
ביום החמישי
28.8.69 בצהרי יום.
ומי כך חלם
שבערב יום השישי
ייהפך ביתנו לבית אבל.
- ב. כן, אך מדוע
כך אני נשאלתי
הופתעתי לזה הדבר.
החילותי לחשוש
האם אין כאן טעות
מה שמו ומספרו
אך לרגע אחר כך חשבתי
ידעתי הכל
אין עוד מה לדבר.
- ג. אך את הדבר
איש איננו מעכל
כיצד ואיך זה קרה
אך מי ששיכל
את הטוב באחיו
יודע, הדבר הוא נורא.
חברים!

חישבו לרגע קט והגידו.

ראובן נמצא אך היכן הוא?

למה?

ראובן, עזבת אותנו בודדים
אחינו היקר אנו ממורמרים.

למה ראובן אחינו החמוד
עזבת אותנו והלכת לגדוד.

ראובן, עתה אנחנו עצובים
עליך אחינו היקר יום וליל בוכים.

לנו אין תנחומים
ראובן, אנו אבלים
ראובן, רק אתה היית אושרה
של כל המשפחה.

ראובן, בלכתך אמרת לכולנו שלום
עם כולם ידיד היית
הדבר חלף כחלום.

אנו לא מאמינים, לא משלימים
עם העובדה
אבל אנו מוכרחים, הרי זה כבר קרה.

ראובן, אין דבר, בסוף ה' יגאל.

מהמשפחה

לזכר ידיד וגיבור

הידיעה על נפילתו בקרב של ראובן היכתה בהלם את כל אלה שהכירוהו. ההלם כה גדול היה, עד כי אין מאמינים שראובן איננו, עם נפילתו בקרב נסתיימה פרשת חייו, הקצרה, אך המפוארת מאוד.

בסיימו את לימודיו, בבית הספר היסודי, נאלץ לפנות לחיי עבודה. בגיל 17 כבר גוייס לצ. ה. ל. ונשלח ליחידת הרגלים המפוארת של צ. ה. ל. — "גולני", למרות היותו הצעיר בחבריו, התעלה עד מהרה מעל כולם, והיה החייל המצטיין ביחידה. ראובן היה מקובל בקרב חבריו ליחידה לאור התכונות שניחן בהן: עזרה לזולת, עידוד חברים בעת צרה ומשבר. היותו אחראי וממושמע ומבצע כל תפקיד מעל ומעבר לנדרש. אולם מעל לכל, כפי שהגדירו מפקדו, ראובן היה בן-אדם.

עקב שליטתו המעולה בכלי הנשק המסייעים היה חיוני מאוד בגזרות האש והשתתף דרך קבע בתקריות אש. פעמים רבות זכה להערכת מפקדיו. בגלל היותו מסור מאוד וחייל למופת, נלקח בפעם שניה למשמרת במקום מסוכן ביותר שרק מעטים הגיעו לשם ורק פעם אחת. ההערכה לראובן באה לידי ביטוי בתעודת-שבח שניתנה לו ע"י מפקדו הישיר, לרגל סיימו את שירותו הצבאי הסדיר, ובה נאמר בין השאר: "...הוא גילה יזמה ולעתים קרובות אף למעלה מן הנדרש. הוא הוכיח את עצמו ואת יכולתו לבצע כל משימה בשלמות. היה חייל מקצועי למופת. היה מקובל מאוד בקרב חבריו, שהעריכוהו הן כחייל מקצועי למופת והן כאדם בוגר ומבין, הוא ידע לנחם ולעודד חבריו ומעולם לא גילה יאוש ומורץ לבב. בכל שעה של צורך הוכיח מחדש כי אפשר לסמוך עליו..."

עם תום השירות הצבאי חזר לביתו והמשיך בעבודת-כפיים, אולם ראובן לא דרך במקום, לוחם היה גם בחיים האזרחיים. "אני רוצה לעבוד בפקידות כדי שאוכל להקדיש זמן להשלמת ההשכלה התיכונית". ואמנם, לאחר ששקד על ספריו יומם ולילה ולמד לימוד עצמי את החומר הדרוש, עמד בהצלחה בבחינות ונתקבל לסקציית הפקידים. לאחר זמן קצר נתקבל לעבודה באגף המכס והבלו. גם כאן נתגלו תכונותיו הנפלאות. עד מהרה התחבב על כל חבריו לעבודה. היה עובד חרוץ מסור, אחראי ומטה שכם לעזרת כל חבריו.

ראובן היה חביב מאוד ונערץ על כל ידידיו וחבריו שאיתם בילה את מרבית זמנו. "רובי" נהגו לקרוא לו בחברה. מי שהכירו מקרוב לא יכול היה שלא להתפעל מהיותו בן נאמן ומסור להוריו, למשפחתו ולכל ידידיו, את כל מרצו וכוחו הקדיש למשפחתו. כמי ששלט בכמה מקצועות ביצע עבודות שיפוץ נרחבות בביתו ורכש רהיטים חדשים מכספו. יזמה רבה גילה בתחום החברתי. רובי נמנה על ועד החברים ופעל רבות לאירגון מסיבות, אירועים חברתיים. תמיד סייע להצלחתם. רובי היה נעים הליכות, היה כן כלפי חבריו ותמיד היה מוכן לעזור בכל אשר יכול היה. על כן ביקשו ידידיו את חברתו, היו מבאי ביתו הקבועים ודלתו היתה פתוחה לפני כל. עליז היה וחיון נסוך על פניו בכל עת. היה משתתף בשמחות וקוננה את הטובות במתנות.

מדי שנה נקרא לשירות מילואים ביחידה קרבית — ותמיד בקו האש הראשון. רובי היה הראשון למתנדבים, מעולם לא התחמק משירות צבאי או ממשמרת. אדרבא, לא פעם ויתר על חופשה כדי לאפשר לאיש מילואים בעל משפחה לצאת הביתה. במלחמת ששת-הימים הצטיין בקרב בגזרת ירושלים והגדיל לעשות כאשר הסתער על ביצורי "מר אליאס" עם מקלע בידו. פעמים רבות עמד על משמרתו תחת הפגזות כבודות. בבית נהג לומר כי הוא נמצא "ממש בבית-הבראה" — וזאת כדי לא לגרום צער להוריו. עד שהגיע יום מר ונמהר עם שחר של יום ה', י"ד באלול תשכ"ט (28.8.69), נפל בשדה הקרב.

למרות שהיה במשמר לילה קשה, התנדב לצאת לפקדו למרדף אחר חבלנים. תוך כדי קרב, נפתחה אש ירדנית לחיפוי וכתוצאה מאש זו נפצע קשה ומת. בהיותו פצוע קשה, בראותו את המוות לבגד עיניו, כך ציווה את חבריו בשדה הקרב: "אני הלכתי — אתם תמשיכו". המומים וממאנים להאמין קיבלו מפקדיו, ידידיו, חברים ובני משפחתו את הבשורה המרה.

קשה לנו בלי רובי. היעדרותו מאיתנו משאירה חלל ריק בתוכן חיי היום יום שלנו. חסרים לנו טוב ליבו, חיוכו המקסים, יופי-תוארו וידידותו. רובי נקטף בדמי ימיו בגיל 23. הוא עמד בתחילת דרכו המופלאה, רבת המאבקים וההצלחות.

רובי הגיבור, הידיד והיקר באדם. נעמת לנו מאוד. אנו לא השלמנו עם מותך. זכרך לא ימוש מקרבנו לעולם. תהא נשמתך הקדושה והטהורה צרורה בצרור החיים ותתומה בלבנו לכל דור ודור.

ידידיך

על ראובן בן עובדיה אהרון ז"ל

רעד וחלחלה אווזת אותנו בהזכירנו את שמך בכל הזדמנות, הערכנו אותך כבחור יקר ונאמן להוריך ולמולדת.

נקראת לשירות וחיש התיצבת למילוי חובתך למרות שהיית הרוח החיה של המשפחה וכלכלת את הוריך. אישיותך השקטה העידה תמיד על המידות הטובות שלך ואף פעם לא אכזבת אותנו. ידעת לחלק כבוד לכל אחד לפי ערכו. הרוגו והכעס רחקו ממך.

לכן מבכים אנו מרה את הרגע האכזרי אשר שם קץ לכל שאיפותך בעתיד. קשה לנו להאמין שהלכת מעמנו.

יתן ה' ונשמתך תהיה צרורה בצרור החיים, ויחד עם כל גבורי האומה ותתפללו לשלום המדינה.

זכרך ישאר לעד בלבנו.

על מות גבורים

עוד חבר יקר מהמשמרת הצעירה של עובדי האגף נפל בגבורים במערכה הממושכת להבטחת קיום עמנו בשלום בארצו.

בגיל 17 כבר התגייס. השתתף בקרבות העזים על שחרור ירושלים במלחמת ששת הימים. היה אח"כ במילואים ברמת הגולן וברצועת עזה ולאחרונה בבקעת הירדן ספוגת האש ורווית הדם, שם כרע נפל ביום י"ד באלול תשכ"ט, בגיל 23.

עם שחר של יום מר ונמהר זה, אחרי משמר לילה קשה ומפרך הצטרף לסיוור שנתקל בחולית מחבלים באיזור גשר דמיה. התפתחו חילופי אש עם המחבלים, שהחלו בנסיגה אל מעבר הירדן. תוך כדי כך פתח מוצב של הצבא הירדני באש נשק קל ומרגמות על אנשי הסיוור, במגמה לחפות על נסיגת המחבלים, במהלך הקרב נפצע קשה ומת רב"ט ראובן אהרן ז"ל, חברנו היקר והבלתי נשכח.

ימים אחדים לפני נפילתו קיבל חופשה קצרה ל-25 שעות. לפני שובו ליחידתו עוד הספיק לקפוץ למשרד, על נשקו ותרמילו, להתעניין על הנעשה בו ולגשת לחבריו לחציצת יד ולברכת שלום. בעוד שבוע ימים אני משתחרר, אמר, וחוזר הביתה לעבודה. אך היה זה ביקורו האחרון בחיק משפחתו ובקרב חבריו. ברכות הפרידה שלנו לשובו בשלום לא נתקבלו. עטופי יגון הלכנו עם בני משפחתו וחבריו לנשק השכולים אחרי ארונו בדרכו האחרונה לחלקה הצבאית בהר הרצל — להרכין ראשינו לפניו בדומיית אבל ולהצדיע לו לקול מטחי האש, שנורו לכבודו.

וזו תעודת השבח, שנתנה לו ע"י מפקדו הישיר בתום שירותו הסדיר ב"גולני", אחת החטיבות המפוארות של צה"ל:

"במשך שירותו תחת פיקודי וחסותי הוא הוכיח עצמו בכל המצבים ולו גם הקשים ביותר".

הוא גילה יוזמה ולעתים קרובות מאד אף למעלה מהנדרש. הוא הוכיח את יכולתו לבצע כל משימה בשלמות. היה חייל מקצועי למופת. היה מקובל מאד בקרב חבריו, שהעריכוהו הן כחייל מקצועי למופת והן כאדם בוגר ומבין. הוא ידע לנחם ולעודד חבריו ומעולם לא גילה יאוש ומורץ לבב. בכל שעה של צורך הוכיח מחדש, כי אפשר לסמוך עליו.

וציונים אלה העניק לו גם מפקדו בהספדו ליד קברו הפתוח. כזה היה רב"ט ראובן אהרון כחייל וכזה גם היה רובי שלנו כאזרח, בכיתו ובעבודתו.

בן נאמן להוריו, דואג למחסורם ומקיים מצוות כיבוד אב ואם במלואה. אני מועסק במטבח היה מספר להם, כדי להסיח דאגה מלבם, אוהב ואהוב על אחיו, אחיותיו וקרוביו. נקלט מהר והתאקלם יפה בעבודה, כאיש רעים התחבב על כולנו כבר בימים הראשונים. חיוך תמיד היה נסוך על פניו, צנוע ועניו התהלך בקרבנו. עובד אחראי ומסור, מטה שכס לכל תפקיד ומושיט יד עוזרת לחבר בעבודתו הוא. שואף להתקדמות ושוקד על השתלמות. קרבנות יקרים, פרחי פרחים רעננים נופלים, נקטפים בדמי ימיהם במלחמה האכזרית עם אויבינו. נצטב הלב מכאב על כל אחד מחללינו, אך שבעתיים מדאיבה הפרידה לנצח מחבר ורע. כאז היית לנו, ראובן יקירנו זכרך לא יישכח מלבנו, תהא נשמתך הקדושה צרורה בצרור החיים ותתומה בלב ישראל לדור-דור.

להורים ולבני המשפחה השכולים והאבלים: בירושלים השלימה תנוחמו ולא תוסיפו לדאבה עוד. תכלה שנה וקללותיה, תחל שנה וברכותיה, עליכם ועל כל בית ישראל.

שר הבטחון

גברת כתון ומר עובדיה אהרון היקרים.

הרשו נא לי להשתתף בכל לב באבלכם בהילקח מכם ראובן ז"ל רב-טוראי. ראובן אהרון ז"ל נתן את חייו למען מולדתו. הוא נפל בבקעת הירדן ביום חמישי י"ד באלול תשכ"ט (28.8.1969). ראובן ז"ל שירת כאיש מילואים בגדוד 62 חי"ר. הוא היה חייל מסור וממושמע וחבר למופת. ראובן היה אהוב על מפקדיו ועל חבריו לנשק. זכרו של רב-טוראי ראובן אהרון ז"ל הינו קודש וניצרגו בלבנו בגאון, יהי זכרו ברוך.

ביקר
משה דיין (רב-אלוף מיל.)
שר הבטחון

חשון תש"ל
1969 אוקטובר

צבא הגנה לישראל

משפחת אהרון היקרה

הכרתי את בנכם ראובן ז"ל מזה מספר שנים עוד בהיותו חייל בצבא הסדיר, ובהמשך בפגשתי עמו בקבלי את הפיקוד על הגדוד.

ראובן ז"ל הגיע בהתנדבות לגדוד לקראת מלחמת ששת הימים. השתתף במלחמה לשחרור ירושלים וכמו כן באימונים ובמסגרתן, ובתעסוקה לאבטחת גבולות מדינת ישראל.

במשך תקופת היכרותינו, הכרתיו ככחור צנוע, עניו, חבר ידיד וחייל מצטיין שאינו ברתע מכל משימה לתפקיד שהוטלו עליו. הן בשירות הסדיר והן בשירות המילואים. וכך היה גם כיוצאו למשימתו האחרונה למרדף אחר חוליית מחבלים בבקעת הירדן אשר ממנה לא שב.

נפילתו של ראובן ז"ל הותירה חלל ריק בקרב מפקדי וחיילי הגדוד. אין תנחומים בפינו על אבידתכם הגדולה, ותקוה אנו כי לא תדעו עוד צער לעולם.

כולנו עומדים דום לזכרו

שלכם
מפקד הגדוד

לזכרו של ראובן אהרון ז"ל תעודת סיום שירות סדיר

מאת מפקדו סגן הרטבי יעקב

צבא הגנה לישראל

19.4.65

לכל מאן דבעי.

הנדון: טר"ש ראובן אהרון

במשך שירותו של החייל הנ"ל תחת פקודי וחסותי הוכיח עצמו בכל המצבים, ולו גם הקשים ביותר הוא גילה יוזמה ולעיתים קרובות מאוד אף למעלה מהנדרש. בתקופה הארוכה ששירת תחת פקודי, הוא הוכיח את יכולתו לבצע כל משימה בשלמות.

הוא היה חייל מקצועי למופת, כשהוא מוכיח שליטה מופלאת בחומר. למרות מעלותיו שציינתי היה מקובל מאוד בקרב חבריו, שהעריכוהו הן כחייל מקצועי והן כאדם בוגר ומבין. הוא ידע לנחם ולעודד חבריו, מעולם לא גילה יאוש ומורך לבב, בכל שעה של צורך הוכיח מחדש כי אפשר לסמוך עליו.

בכבוד רב

סגן הרטבי יעקב

נוסח מודעות האבל

מזועזעים וכואבים מהאסון הכבד

ואנו אבלים ומבכים את נפילתו בקרב של
בנינו ואחינו היקר האהוב על כולנו והבלתי נשכח לנצח

רב"ט ראובן אהרון ז"ל

ת. נ. צ. ב. ה.

המשפחה

רב"ט ראובן אהרון איש מילואים בן 24 מירושלים

נהרג אתמול ליד גשר דמיה כאשר היה עם יחידתו

במירדף אחרי חבלנים

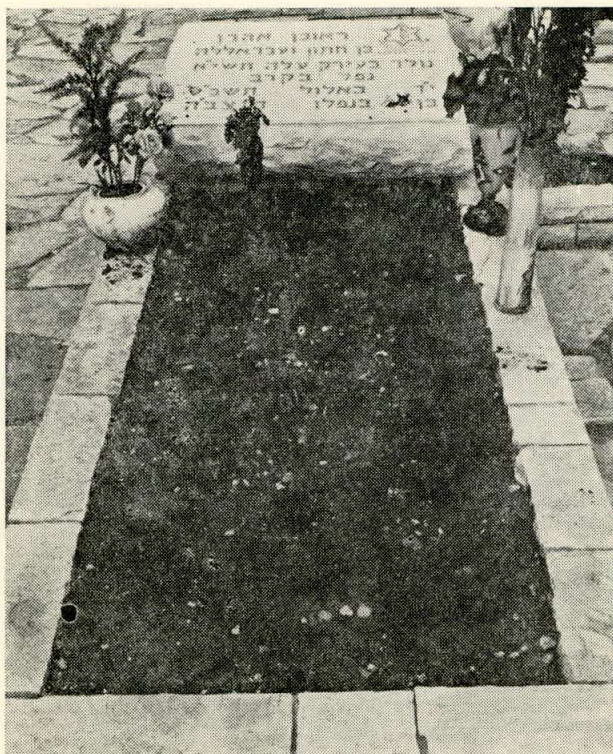
יהי זכרו ברוך!

צבא הגנה לישראל

מקום נפילתו

המצבה בהר-הרצל

ת. נ. צ. ב. ה.